

§ 3.

**За десеть тѣ заповѣди, и за възси-
раніе то на Израилтяны тѣ.**

Исх. гл. 19.

Слѣдъ това Израилтяне тѣ отишли въ каменис-
та та Арабія, дѣ то Богъ, слѣдъ петдесеть дни отъ
излазаніе то имъ изъ Египетъ имъ далъ законатъ свой
на гора Синай презъ Моисея. Този законъ сѣстоялъ
отъ дѣсеть заповѣди, кои то были начѣртаны на скри-
жали (плочи), кѣто на двѣ тавлицы. Общо то имъ съдѣр-
жаніе е това, за да любимы Бога наймного отъ сич-
ко друго, а сѣкиго челоуѣка, какъ то самъ себе си.
А сѣщи те имъ слова сѣ тѣзи:

1. Азъ есмь Господъ Богъ
твой, да не будутъ тѣбе бо-
зийни, развѣмене.

2. Не сотвори себѣ ку-
мира ѣ всякаго подобія, е-
лика на небеси горѣ, ѣ е-
лика на землѣ низу, елика
въ водахъ и подѣ землею:
де не поклонишия имъ, ни
да послужиши имъ.

3. Не приеми имене Го-
спода Бога твоего всуе.

4. Помни день субботный,
еже святити его: шесть дней

*Азъ съмъ твой Господъ, Богъ
други боговы да не имашъ
отсванъ мене.*

*Не дай си прави кумиръ,
имъ нѣкое подобіе какви
то има по небе-то, и как-
ви то има по земля та, и
какви то-въ воды тѣ и подѣ
земля та, да не имъ се по-
клонишъ, ни ти да имъ по-
служишъ.*

*Не дѣй пріема име то
на Господа Бога твоего
ни праздно; т. е. възшаги тѣ
си не поменувай Бога.*

*Помни субботниятъ денъ
за да го светиши: шесть*